

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 12-0173805

Dato:29. august 2012

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 195 – Forslag til lov om ændring af ligningsloven, kildeskatteloven og personskatteloven (Nedsættelse af loft over rejsefradrag, øget beskatning af fri bil, beskatning af fuldt skattepligtiges udenlandske lønindkomst, beskatning ved arbejdsudleje og udvidet beskatning af lønarbejde i Danmark)

.

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 22 af 23. august 2012.

Thor Möger Pedersen

/ Carsten Vesterø

Spørgsmål 22:

Ministeren anmodes om at beskrive, hvilke lande, der har sociale bidrag, som der ikke kan gives creditlempelse for i den danske skat, og som derfor vil være lande, hvor udsendte danskere fremover vil betale en højere skat end danskere, der arbejder i Danmark.

Svar:

Jeg er ikke enig i det synspunkt, at nogen kommer til at betale en højere skat ved at arbejde i udlandet end ved at arbejde i Danmark. Skatten i Danmark er den samme uanset sociale sikringsforhold, og har man fradrag for udenlandske obligatoriske sociale bidrag, jf. svar på spørgsmål 21, bliver den danske skat lavere end for personer, der er socialt sikret i Danmark.

Mange lande har – i modsætning til Danmark – valgt helt eller delvis at finansiere deres sociale sikringssystem via sociale bidrag. Sociale bidrag adskiller sig fra skatter på den måde, at der ved sociale bidrag sædvanligvis forstås bidrag, der er øremærket til finansiering af nærmere angivne sociale formål. Skatter indgår derimod på de generelle offentlige budgetter og kan anvendes til finansiering af en hvilken som helst offentlig udgift.

Sociale bidrag kan opkræves enten hos arbejdsgiveren eller hos arbejdstageren eller i en kombination. Sociale bidrag kan dække et større eller mindre antal offentlige ydelser, herunder offentlige pensionsordninger. Bidragssatserne er meget forskellige, og der kan være tale om, at bidragene opkræves inden for bestemte beløbsmæssige rammer. I nogle tilfælde er bidragene fradragsberettigede ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for den pågældende.

Reglerne varierer i det hele taget stærkt fra land til land. Skatteministeriet er ikke i besiddelse af oplysninger, der gør det muligt i detaljer at redegøre for reglerne i de lande, der opkræver sociale bidrag.

Som arbejdstager er man – i hvert fald inden for EU/EØS + Schweiz – kun pligtig til at betale sociale bidrag til et land i det omfang, at man er omfattet af det pågældende lands sociale sikringslovgivning.

Det samme gælder i de lande, som Danmark har indgået en bilateral social overenskomst med. Uden for EU/EØS drejer dette sig om følgende lande: Australien, Canada, Chile, Indien, Israel, (ex)Jugoslavien, Korea, Kroatien, Marokko, New Zealand, Pakistan, Quebec, Tyrkiet og USA.

En person, som af en dansk arbejdsgiver udsendes til arbejde inden for det område, hvor EU's socialforordning gælder (dvs. EU/EØS-landene + Schweiz), kan altid forblive under dansk social sikring i indtil to år. Denne periode kan i visse tilfælde forlænges til tre år eller mere. I et sådant tilfælde skal der ikke betales sociale bidrag i arbejdslandet.

Indretter den pågældende sig sådan, at ligningslovens § 33 A vil kunne anvendes, vil resultatet hermed være, at der hverken betales sociale bidrag eller dansk skat.